

P

Persinfo Twintig jaar Kinderrechtencommissariaat

15 juni 2018, De Bijloke Gent

#kindinallestaten
#20jaarKRC

Een kinderrechtenkader is niet alleen dwingend, het is ook spannend. En omdat we van een beetje spanning houden, hebben we enkele grote en belangrijke kinderrechtenvragen van de toekomst in het programma een plek gegeven. Je kan vandaag proeven van thema's als privacy, interlandelijke adoptie, migratie, het klimaat, racisme, gelijke onderwijskansen, jeugdhulp, inclusie...

Het Kinderrechtencommissariaat is een onafhankelijke instelling van het Vlaams Parlement.

Inhoud

- Toespraak Vlaams kinderrechtencommissaris Bruno Vanobbergen, aftrap 'Kind in alle staten', 10u concertzaal (pg. 3)
- Toespraak voorzitter Vlaams Parlement Jan Peumans, slot 16u45 concertzaal zal rond 17u30 online staan op <https://www.kinderrechtencommissariaat.be/kind-alle-staten-0>
- Achtergrond Kinderrechtencommissariaat (pg. 16) en folder Klachtenlijn (losse folder in map)
- Programmaoverzicht (los plannetje in map)
- Extra uitleg over debatten, panelgesprekken en Ket-talks op <https://www.kinderrechtencommissariaat.be/kind-alle-staten-0>
- Locatie waar foto's online beschikbaar zijn van 15 juni 2018
 - 📶 <https://bit.ly/2yaUkO9>
 - 📶 Foto's worden opgeladen rond 13u en nieuwe lading van de namiddag rond 18u
 - 📶 Foto's mogen vrij gebruikt worden bij artikels over 15 juni 2018 met vermelding ©Kinderrechtencommissariaat [Fotograaf is Guillaume Van Laethem]

Aandachtspunten

- Geen herkenbare foto's nemen van mensen die een sticker kleefden.
- Geen filmopnames van Bert Gabriëls, concertzaal 10u15-10u45
- Geen herkenbare foto's nemen van Leen Bastiaansen tijdens de sessie KET-talks: uitdagingen voor kinderrechten in 2038 - Waar worstelen donorkinderen mee en hoe kan het beleid hieraan tegemoet komen?, concertzaal 14u-15u

Vragen? Of interview met de kinderrechtencommissaris?

Hilde Cnudde, communicatieadviseur
0473 98 04 09
hilde.cnudde@vlaamsparlement.be

Aftrap kinderrechtencommissaris, 10u concertzaal

Bruno Vanobbergen werd in 2009 door het Vlaams Parlement benoemd als kinderrechtencommissaris. Zijn mandaat loopt nog tot 2021. De eerste kinderrechtencommissaris was Ankie Vandekerckhove. Haar mandaat startte in juni 1998.

📶 **Beiden zijn aanwezig op 15 juni voor een interview**

Toespraak Bruno Vanobbergen, Vlaams kinderrechtencommissaris

Goeiemorgen beste mensen,

Van harte welkom op 'Kind in alle Staten', het evenement waarmee we vandaag de 20ste verjaardag van het Kinderrechtencommissariaat vieren. Op 15 juli 1997 gaf het Vlaams Parlement groen licht voor het oprichten van een Vlaams Kinderrechtencommissariaat, een onafhankelijke instelling die moest waken over het naleven van kinderrechten in Vlaanderen. In het voorjaar 1998 ging "het KRC" echt van start. We zijn vandaag twintig jaar later. De voorbije jaren is duidelijk geworden hoe belangrijk het is dat de werking van het Kinderrechtencommissariaat een duidelijke link heeft met het parlement. Het Vlaams Parlement controleert het beleid en binnen deze opdracht kan het onder meer steunen op inzichten die wij formuleren op basis van ons ombuds- en advieswerk.

We zijn ontzettend blij dat jullie er zijn. We zijn ook blij dat vandaag er eindelijk is. We hebben de voorbije maanden hard gewerkt om een programma uit te werken dat zowel uitdaagt als ontspant, dat intrigeert en inspireert. We geven u zo dadelijk in handen van de vele mensen die enthousiast ja hebben gezegd om 'Kind in alle Staten' mee een gezicht en inhoud te geven. Ze komen uit verschillende disciplines en sectoren. Ze spreken vanuit een rijke ervaring of zetten vandaag pas hun eerste stappen op een podium. Sommigen komen 'ket-talken', anderen debatteren, nog anderen

musiceren. Maar doorheen al deze diversiteit loopt één schone, rode draad: die van de kinderrechten.

‘Kan je de verjaardag van het Kinderrechtencommissariaat wel vieren?’ We hebben daar eerlijk gezegd mee geworsteld. Als je iets te vieren hebt, dan ben je tevreden met wat er is. Zijn we tevreden over wat de voorbije 20 jaar is gebeurd? Natuurlijk wel. We hebben de afgelopen 20 jaar mee een verschil gemaakt voor heel wat kinderen en jongeren. Er zijn de meer dan 18 000 meldingen bij onze ombudsdienst waar we via advies, bemiddeling of klachtenonderzoek het belang van het kind centraal hebben proberen stellen. Er zijn het decreet rechtspositie in de jeugdzorg, de wet op de familierechtbank, het participatiedecreet in onderwijs, het decreet jeugd- en kinderrechtenbeleid of het decreet rond kinderrechten en ethiek in de sport. Allemaal wet- en regelgeving waar we via ons advieswerk mee een impact op hebben gehad. Er zijn de vele professionals en organisaties die aan onze deur klopten en die we via deelname aan stuurgroepen, studiedagen en vormingen het belang van een kinderrechtenperspectief hebben doen inzien. Er waren de enthousiaste kinderredacties van de Kinderrechtenkrant, de vele vrolijke gezichten op de Kinderrechtendorpen, de grote groepen leerlingen die de tentoonstelling ‘Gevaarlijk Jong’ in de Lokketenzaal van het Vlaams Parlement bezochten. Er waren de geanimeerde gesprekken met kinderen en jongeren bij onze overnachtingen in de Gemeenschapsinstellingen van Ruisselede en Beernem, De Kaap in Melle en – recent nog – de Don Bosco Internaten in Sint Pieters Woluwe en Groot Bijgaarden.

Maar dat is natuurlijk maar één kant van het verhaal. Jullie weten allemaal dat er in Vlaanderen nog steeds teveel kinderen zijn die het lastig hebben. De problemen die ze ervaren hangen vaak samen met de zwaktes en tekorten die onze samenleving kenmerken. Deze kinderen zitten in onze hoofden en komen er nooit meer uit. Ze trekken aan onze oren en duwen ons vooruit. Ik denk aan I., 12 jaar geleden in België geboren uit een moeder zonder papieren. I. Supportert voor de Rode Duivels, maar wacht nog steeds op zijn Belgisch paspoort. Ik denk aan J. die trots vertelde hoe hij dankzij zijn persoonlijk assistentiebudget eindelijk enkele dagen per week naar een gewone school kon gaan. Vijf jaar had hij gewacht op datgene waarop hij al van in het begin recht had. Ik denk aan T., jarenlang het bezit van een bende jonge mannen. En die wanneer ze eindelijk een thuis gevonden heeft, soms wegloopt van de rust die deze haar schenkt. Ik denk aan B., 13 jaar, die samen met zijn gezin in een woonwagen leeft en al veel te lang niet meer naar school gaat. Niet omdat hij dat niet wil, maar omdat ze bij gebrek aan een vaste standplaats om de drie weken moeten verhuizen. Ik denk aan N., 14 jaar, getroffen door een kogel in een jeugdzorgvoorziening. Ze was bang, ‘ik wil niet naar de gevangenis’. En ik denk aan K., 11 jaar, die na 10 jaar wonen en leven in België samen met haar mama naar Armenië werd gestuurd. Terug naar een land waar ze nooit geweest is. Deze kinderen kruipen onder onze huiden. Het maakt dat ze vandaag heel aanwezig zijn. Als we spreken, spreken zij mee. Als we huilen, huilen ze mee. Als we vieren, vieren ze mee.

Beste mensen,

Werken met en voor kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties is iets bijzonder. Het trekt jou voortdurend weg uit jouw eigen leefwereld. Het vraagt een kijken en nog eens kijken, veel luisteren, geduld, en behoorlijk wat kwetsbaarheid. Het kleurt heel sterk onze blik op de wereld. En net daarom vinden we kinderrechten en mensenrechten als kapstok zo belangrijk. Het Kinderrechtenverdrag reikt ons een minimum aan standaarden aan die noodzakelijk zijn om alle kinderen en jongeren tot hun recht te laten komen. Deze standaarden vragen keer op keer een gepaste vertaling – geen kind en geen situatie is gelijk – maar aan de standaarden op zich valt niet te tornen. Of nog: het Kinderrechtenverdrag is geen receptenboek dat voor elk

probleem meteen een geknipt antwoord heeft, maar de basisingrediënten vind je wel terug in elk gerecht dat op tafel komt. Het is vanuit deze overtuiging dat we de voorbije 20 jaar hebben gewerkt en ook de komende jaren verder zullen werken. Elk kind heeft het recht om gehoord te worden. Elk kind heeft het recht op bescherming van zijn fysieke, psychologische, seksuele en morele integriteit. Elke overheid heeft de plicht de rechten van ieder kind te eerbiedigen en te waarborgen. Zo eenvoudig is het. En net omdat dit het minimum minimorum is, kan je daar geen millimeter van afwijken.

Een kinderrechtenkader is niet alleen dwingend, het is ook spannend. En omdat we van een beetje spanning houden, hebben we enkele grote en belangrijke kinderrechtenvragen van de toekomst in het programma van vandaag een plek gegeven. Je kan vandaag proeven van thema's als privacy, interlandelijke adoptie, migratie, het klimaat, racisme, gelijke onderwijskansen, en inclusie. Kortom, de hele wereld valt vandaag samen in De Bijloke. Geniet ervan, laaf u aan de tonnen positieve energie die in deze concertzaal, het kraakhuis, het auditorium en de foyer hangen en zullen hangen. Praat met elkaar en zoek over onderwijs, kinderopvang, jeugdhulp, politie, justitie, cultuur, sport, vluchtelingenwerk en familiezorg heen, wat jullie verbindt. We gaan elkaar in de toekomst nog veel nodig hebben. Op ons kunnen jullie alvast blijven rekenen. Dank u wel.

Humor door Bert Gabriëls, 10u15 concertzaal

📶 **Geen filmopnames van Bert Gabriëls, deuren gesloten tijdens optreden**

Stand-up comedian Bert Gabriëls combineert humor met reflectie over kinderrechten. Welke associaties roepen kinderrechten op? Veranderde er de voorbije tijd iets aan de positie van kinderen in de samenleving? Is opvoeden nog mogelijk met 'al die kinderrechten'?

Bert Gabriëls studeerde rechten en antropologie, was actief bij Amnesty International en Oxfam Wereldwinkel en werkte voor Dienst Integratie Antwerpen, Vluchtelingenwerk Vlaanderen en het Vlaams Minderhedencentrum. Bert was ook voogd van een tiental niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Naast de studies rechten studeerde Bert docent regie aan de Toneelacademie Maastricht. In februari 2004 begon Bert met comedy. Sinds maart 2013 speelt Bert doorlopend ook de schoolvoorstelling 'Shut Your Face Book', een comedy show voor leerlingen van de tweede en derde graad middelbaar, waarin hij komische tips geeft over het gebruik van de sociale media. Vanaf 2016 speelt hij nog een tweede schoolvoorstelling, 'Op drift', over migratie, integratie en de vluchtelingenproblematiek.

**KET-TALK:
HET IS EVIDENT DAT
LEERLINGEN IN 2028 MEE
AAN HET STUUR STAAN
VAN HUN LEERPROCES**

TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR PEDRO DE BRUYCKERE

11u - 12u CONCERTZAAL

**KET-TALK:
DURVEN JONGEREN IN 2028
HUN NEK NOG UIT TE STEKEN
IN HET PUBLIEK DEBAT?**

TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR YASMIEN NACIRI

11u - 12u CONCERTZAAL

**KET-TALK:
HOE JONG ONDER-
NEMERSCHAP
DE TOEKOMST
ZAL KLEUREN**

TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR WARD BROECKAERT

11u - 12u CONCERTZAAL

Drie inspirerende sprekers blikken tien jaar vooruit: in een KET-talk formuleren ze een ambitie over hoe jongeren in 2028 zullen participeren:

- Pedagoog Pedro De Bruyckere vindt het evident dat jongeren mee aan het stuur staan van hun leerproces op school.
- Columniste, auteur, (sociaal) ondernemer Yasmien Naciri vraagt zich af of jongeren nog hun nek zullen durven uitsteken in het publiek debat.
- Jonge ondernemer Ward Broeckaert legt uit waarom elke jongere de kans moet krijgen om kennis te maken met ondernemerschap. Of hoe jong ondernemerschap de toekomst zal kleuren.

Tussen de KET-talks trakteert artiest Seckou Ouologuem van Urban Woorden ons op pittige slam-poetry.

Concertzaal 13u-13u45

Troubadours overvallen het feest en brengen het volk eerlijke ontroering. Ze zijn jong en gepassioneerd, zingen over wat hen bezig houdt, dansen hun verhaal of komen undercover naar uw feest. Daarna trekken ze weer verder op weg naar het volgende feest.

Troubadours is een samenwerking tussen De Wissel vzw en Artistiek Collectief Barranja.

KET-TALK:
**KINDERRECHTEN ZIJN ONZE
KLIMAATPLICHTEN: ELK KIND
HEEFT RECHT OP EEN GEZONDE,
GROENE & BLOEIENDE OMGEVING**
TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR TINE HENS

14u - 15u CONCERTZAAL

© MARCO MEESTENS

KET-TALK:
**WAAR WORSTELLEN
DONORKINDEREN MEE
EN HOE KAN BELEID
HIERAAN TEGEMOETKOMEN?**
TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR LEEN BASTIAANSEN EN JACINTA AGTEN

14u - 15u CONCERTZAAL

 [Geen herkenbare foto's nemen van Leen Bastiaansen](#)

KET-TALK:
**WAT BETEKENT PRIVACY
VAN KINDEREN (NOG)
IN DE TOEKOMST?**
TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR KATLEEN GABRIELS

14u - 15u CONCERTZAAL

© KAREL OUBINCKX

**KET-TALK:
HOE GEVEN WE KINDEREN
OP DE VLUCHT EEN STEM
EN WAT VERTELLEN ZE ZELF
OVER HUN RECHTEN?**
TWAALF-MINUTEN-SPEECH DOOR MARTINE GOEMAN

14u - 15u CONCERTZAAL

Twaalf-minuten-speeches door:

- Tine Hens, journalist voor MO* en auteur heeft het over de ecologische uitdagingen waar we voor staan en het recht van ieder kind op een gezond milieu. Ze toont hoe kinderen actie ondernemen waar volwassenen het nalaten en ziet daarin hoop voor een andere en betere toekomst.
- Leen (33) en Jacinta (38), beiden geboren via anonieme spermadonatie, onderzoeken vanuit hun persoonlijke ervaringen wat het betekent om niet te mogen weten waar je vandaan komt, en geen betekenisvolle band te mogen uitbouwen met je biologische verwanten. Welke impact kan het ontzeggen van deze basisrechten hebben op de ontwikkeling van een kind tot volwassene? En hoe kan een beleid toch enigszins tegemoetkomen aan de worstelingen die donorkinderen op deze vlakken ervaren?
- Martine Goeman blikt vanuit haar werk voor Defence for Children (NL) terug én vooruit op hoe we met migratie omgaan. Ze toont hoe kinderen hierin een stem kunnen krijgen en wat ze zeggen over hun rechten.
- Katleen Gabriels, specialist media- en computerethiek, bespreekt wat privacy (nog) betekent in de toekomst. Ze geeft inzicht in de parallelle online-wereld waarin veel kinderen en jongeren deels leven en waarin alles lijkt te worden vastgehouden.

Concertzaal 15u30-16u30

**KINDEREN
WEERBAAR MAKEN
TEGEN RACISME:
(HOE) DOEN WE HET?**
DALILLA HERMANS

15u30 - 16u30 CONCERTZAAL

© JASON ASARE

Stereotypen, vooroordelen en racisme, ze zijn een maatschappelijke realiteit. Ook kinderen krijgen ermee te maken. Wat doet racisme met een kind? Is het nodig om naast het bestrijden van racisme ook kinderen te ondersteunen in het omgaan met de gevolgen ervan? En hoe doen we dat dan?

Schrijfster Dalilla Hermans geeft een korte inleiding over racisme en de uitdagingen die het stelt voor kinderen en voor ouders.

Daarna gaat ze in gesprek met vertegenwoordigers uit enkele sectoren:

- Ikrame Kastit van Uit De Marge over de rol van het jeugdwerkzorg
- Anne Verlinden van het Vlaams Instituut Gezond Leven over gezondheidszorg
- Annelies Bergmans van EXPOO over opvoedingsondersteuning

Concertzaal 16u45-17u30

A black and white photograph of Jan Peumans, an older man with a white beard, wearing a dark suit and glasses. In the top left corner, there is a red icon of a bomb with a lit fuse and a Wi-Fi symbol. The text is overlaid on the image.

**EEN PERSOONLIJKE
KIJK OP HET WERK EN
DE TOEKOMST VAN HET KINDER-
RECHTENCOMMISSARIAAT**
JAN PEUMANS, VOORZITTER VLAAMS PARLEMENT
16U45 CONCERTZAAL

- 📶 **Toespraak voorzitter Vlaams Parlement Jan Peumans, slot 16u45 concertzaal zal op 15 juni 2018 rond 17u30 online staan op <https://www.kinderrechtencommissariaat.be/kind-alle-staten-0>**

A black and white photograph of Ish Ait Hamou, a man with a beard, wearing a dark jacket, looking thoughtfully at the camera with his hand near his chin. In the top left corner, there is a red icon of a bomb with a lit fuse and a Wi-Fi symbol. The text is overlaid on the image.

**SLOT
KIJK OP
KINDERRECHTEN
EN KINDEREN**
ISH AIT HAMOU
17u - 17u30 CONCERTZAAL

Ish Ait Hamou (Vilvoorde, 9 april 1987) is een Belgisch (hiphop)danser en choreograaf, televisiepresentator, schrijver en mental coach van Marokkaanse afkomst. Doorheen zijn vele projecten blijkt de rode draad een strijd voor meer solidariteit en gelijkheid, gevoerd met veel warmte en engagement. Ish is voor veel mensen, waaronder jongeren, zeer inspirerend, door zijn open blik op de wereld en zijn positieve, verbindende communicatie.

Onderwijs en jongeren met een migratie-achtergrond, dat blijkt vaak niet zo'n goede match. Hun schoolresultaten liggen gemiddeld een pak lager dan bij andere leerlingen. Hun schoolloopbaan is veel vaker een hobbelig parcours en veel vaker dan andere leerlingen halen ze de finish niet. Hoe komt dat toch? Op die vraag kunnen ook wij u geen klaar en simpel antwoord bieden. Wat we wel gaan doen, in dit debat, is tonen hoe jongeren en ouderen met een migratie-achtergrond zelf het heft in handen nemen. Ze ontwikkelen een waaier van initiatieven om de onderwijskansen van andere kinderen en jongeren met een migratieachtergrond te verhogen. Met verschillende accenten. Waarom doen ze het? Hoe gaan ze te werk? Hoe ervaren de kinderen en jongeren dat zelf? En hoe kijken professionals uit onderwijs en beleid daar tegen aan? Wil u er meer over horen en zien? Mee debatteren? Met dit debat krijgt u de kans. Maar u moet die zelf wel grijpen.

Phara de Aguirre (VRT-journaliste) modereert het debat.

Met medewerking van:

- Saida El Fekri (Platform Allochtone Jeugdwerkingen – Antwerpen) [Project 'Place2Study' (studie- en huiswerkbegeleiding)]
- Sarah Agyeman (Kilalo - Antwerpen)
- Ivy Goutsmits (FMDO - Oostende)
- Rihab Hajjaji (Positive Educational Psychology, PEP!-vzw), 'Kansengroepen op de juiste plaats in het onderwijs krijgen!'
- Anne Vereecken (Basisschool Klimrek-Reinaertstraat – Gent, pedagogisch directeur)
- Elif Güler (Basisschool Klimrek-Reinaertstraat – Gent, leerkracht)
- Arif Akgönül (LOP-deskundige in Limburg)
- Jo De Ro (Vlaams volksvertegenwoordiger voor Open VLD)

In de sofa van Kristel Verbeke ploffen acht kinderen neer - Ona, Lukas, Melanie en Hilar, Bono, Emran, Liesl en Kenji - voor een gezellige babbel over: de ideale school, wat het betekent om te zorgen voor een zieke mama, hoe het is om op internaat te zitten, hoe het voelt om in een pleeggezin op te groeien, hoe het leven eruitziet als kind op de vlucht in België en hoe je een jonge vlogger wordt.

- 📶 Al deze kinderen zijn bereid de pers te woord te staan
- 📶 Kristel Verbeke is voorzitter van het Overleg- en adviesorgaan van het Kinderrechtencommissariaat

Kinderen met een beperking samen met andere kinderen naar school. Recht op inclusief onderwijs. Daar heeft Vlaanderen voor getekend toen het zich akkoord verklaarde met het Internationaal Verdrag over de Rechten van Personen met een Handicap. Maar de weg is nog lang. Hoe kunnen we die transitie naar meer inclusief onderwijs begeleiden en aansturen? De Vlaamse Overheid zet volop in op regionaal werkende ondersteuningsnetwerken. Mensen met ervaring in en met het buitengewoon onderwijs helpen scholen voor gewoon onderwijs hoe ze kinderen en jongeren met een beperking een plaats kunnen geven. Maar er zijn scholen voor buitengewoon onderwijs die tegelijk ook een andere weg bewandelen. Zij organiseren klasgroepen

buitengewoon onderwijs in scholen voor gewoon onderwijs. En brengen zo het buitengewoon onderwijs dichterbij de kinderen met een beperking. Kinderen met een beperking kunnen vanuit die 'buitengewone klassen' geleidelijk en op eigen tempo integreren in de reguliere klassen in die scholen. Bovendien zijn er van meet af aan ook heel wat activiteiten die ze 'klasoverschrijdend' met andere kinderen kunnen doen. Is dat een werkbaar model? Voor welke kinderen en jongeren met welke bijzondere onderwijsnoden is het haalbaar? Wat zijn voordelen? Wat zijn valkuilen? U ziet en hoort er meer over in ons panelgesprek over de weg naar meer inclusief onderwijs.

Panelgesprek gemodereerd door Annabelle Van Nieuwenhuysse met:

- Karolien Meganck en Lies Lockefeer (GO! IBSO De Horizon - Aalst)
- Matthias Van Raemdonck (Steunpunt voor Inclusie)
- Gerda Lippens (Ouders voor Inclusie)
- Theo Mardulier (departement Onderwijs)
- Geert Van Hove (UGent)
- Elisabeth Meuleman (Vlaams volksvertegenwoordiger voor Groen).

Auditorium

Auditorium 11u30-12u30

Kinderrechten en ouderlijk gezag staan soms op gespannen voet met elkaar. De beweging om kinderen en jongeren hun rechten zelfstandig te laten uitoefenen botst soms met de opvoedingsverantwoordelijkheid van de ouders. Denk maar aan het kiezen van een school of studierichting, het instemmen van ouders voor het volgen van therapie door kinderen en bij medische ingrepen.

Is het begrip 'ouderlijk gezag' vanuit een juridische en een pedagogische kijk nog actueel? Of moeten we zoeken naar nieuwe begrippen?

Deze vraagstelling kan bekeken worden vanuit de hulpverlening, de medische wereld en het beleid.

Charlotte Declerck Professor in familierecht UHasselt en Hans Van Crombrugge Hoofdlector Pedagogiek Odisee Hogeschool geven eerst kort een inleiding.

Veerle Beel (journaliste bij De Standaard) modereert het debat tussen:

- Charlotte Declerck (professor in familierecht UHasselt)
- Hans Van Crombrugge (Hoofdlector Pedagogiek Odisee Hogeschool)
- Kris Stas (Steunpunt Mens en Samenleving - SAM)
- Eveline Meylemans (Vlaamse Jeugdraad)
- Peter Persyn (Vlaams volksvertegenwoordiger voor N-VA)

Hoe definieer je afstand en nabijheid in zorgrelaties met jongeren? Hoe ga je daarmee om?

Jongeren in de zorg leren ons dat de 'mens' in de professionele hulpverlener van essentieel belang is. Ze vertellen over die ene hulpverlener die voor hen het verschil maakte. Een goede hulpverlener is iemand die ze vertrouwen, die hen begrijpt, waarmee ze een fietstocht maken, die ze later nog willen terugzien, die hen het gevoel geeft dat ze de moeite waard zijn, dat er iemand om hen geeft, ... Zijn er zaken in de regelgeving en het beleid die het ontwikkelen van zo'n vertrouwensvolle relaties extra bevorderen? Of omgekeerd: die dit extra belemmeren?

Niet zelden wordt professionalisme geassocieerd met objectiviteit, neutraliteit, afspraken, regels en toezicht op de naleving van de regels. Zijn dat zaken die de vertrouwensvolle relatie tussen de professional en jongere ondersteunen of zijn het drempels?

Hoe zit het met de 'geografische' afstand en nabijheid bij uithuisplaatsingen? Jongeren vertellen dat ze zeer vaak opnieuw moeten beginnen. Ze verhuizen van de ene naar de andere hulpverleningsvorm. Dit hypothekeert hun kansen op duurzame relaties en netwerken met ouders, andere jongeren of vertrouwensvolle professionals. Nochtans zijn deze relaties ook na hun 18 jaar van essentieel belang. Anticiperen de panelleden op deze nood? Ondersteunen ze de ontwikkeling van netwerken met ouders, jongeren in de voorziening maar ook jongeren buiten de voorziening?

Start met een getuigenis door Annelien Coppieters.

Debat gemodereerd door Fien Sabbe met:

- Saskia Van Nieuwenhove (journalist, ervaringsdeskundige in de jeugdhulp, vangt jongeren thuis op)
- Denise De Bondt (voogd voor NBMV, begeleid door de dienst voogdij)
- Stijn Van Eyken (directeur Don Bosco internaat Sint-Pieters-Woluwe, werkt met professionals en vrijwilligers)
- Luc Deneffe (directeur vzw De Wissel, organisatie in de Jeugdzorg)
- John Crombez (voorzitter sp.a)

Adoptie lijkt op het eerste gezicht eenvoudig: een kind zonder ouderlijk gezag krijgt een permanente thuis en familie. In realiteit is adoptie, vooral in zijn interlandelijke vorm, één van de meest complexe kindbeschermingsmaatregelen.

Op basis van recente adopties en de onzekerheden en misbruiken die hiermee gepaard gingen, is een grondige reflectie over interlandelijke adoptie meer dan ooit nodig. Er zijn nog heel wat vragen onbeantwoord. Moeten we interlandelijke adoptie in een andere context plaatsen? Moeten we niet meer inzetten op het versterken van herkomstlanden? Moet er meer aandacht zijn voor de rol die de biologische ouders in het leven van het kind spelen? Is een open vorm van adoptie of een vorm van internationale pleegzorg in sommige situaties aangewezen? Zijn oudere kinderen adoptabel?

Tom De Cock (MNM-DJ en adoptiepapa) modereert het debat met:

- Adinda Aelvoet (muzikant en adoptiekind)
- Lieven Vandendriessche (coach/ondernemer en adoptievader)
- Wouter Vandenhole (hoogleraar mensen- en kinderrechten Universiteit Antwerpen)
- Ariane Van den Berghe (Vlaamse adoptieambtenaar)
- Katrien Schryvers (Vlaams volksvertegenwoordiger CD&V)

Achtergrond over het Vlaams Kinderrechtencommissariaat

Het Vlaams Kinderrechtencommissariaat detecteert signalen van kinderen, jongeren en professionals. Het bemiddelt, onderzoekt klachten en adviseert het beleid. Altijd met het oog op de naleving en toepassing van kinderrechten in Vlaanderen.

Het Kinderrechtencommissariaat is bij decreet opgericht door het Vlaams Parlement als onafhankelijke instantie. Officieel heet dat: paraparlementaire instelling van het Vlaams Parlement. Het Kinderrechtencommissariaat rapporteert over zijn werkzaamheden in een jaarverslag aan het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement kent jaarlijks een dotatie toe aan het Kinderrechtencommissariaat en keurt zijn begroting goed.

Alles wat het Kinderrechtencommissariaat doet staat in het teken van een goede naleving en toepassing van kinderrechten in Vlaanderen.

Speerpunten in de werking

- ☞ Klachtenlijn voor kinderen en jongeren: onderzoek en bemiddeling
- ☞ Advieswerk richting Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, administraties en agentschappen, internationale of buitenlandse overheden.
- ☞ Commissie van toezicht voor gesloten en besloten jeugdinstituten

De eerste kinderrechtencommissaris was Ankie Vandekerckhove. Zij werd in juni 1998 benoemd door het Vlaams Parlement. Na het beëindigen van twee mandaten gaf ze in 2009 de fakkel door aan Bruno Vanobbergen. Hij zit nu in zijn tweede mandaatsperiode die loopt tot 2021.

De kinderrechtencommissaris voert samen met zijn multidisciplinair team de opdrachten uit die hij in een beleidsplan vertaalt.

Het Kinderrechtencommissariaat heeft een Overleg- en adviesorgaan. Zo krijgen we advies van vertegenwoordigers van de politieke fracties van het Vlaams Parlement en personen uit het maatschappelijke veld en de wetenschappelijke wereld.

Klachten behandelen

- ☞ [Zie losse folder in de map](#)

Jonger dan 18

De Klachtenlijn van het Kinderrechtencommissariaat is er voor jongeren onder de 18 jaar en hun belangenbehartigers. Als volwassene kan je klacht indienen zolang het gaat over de rechten van een min 18-jarige.

Schending van kinderrechten

Zijn de rechten van een min 18-jarige geschonden door een dienst of overheid? Loopt een jongere vast in regelgeving en procedures? Of in de relatie met een organisatie of instantie? Dan klopt de jongere of een volwassene in zijn naam best bij de Klachtenlijn van het Kinderrechtencommissariaat aan.

Bij de Klachtenlijn kan je klacht indienen over schendingen van rechten van kinderen en jongeren op verschillende terreinen zoals gezondheidszorg,

milieu, onderwijs, tewerkstelling, justitie, mobiliteit, gezin, ruimtelijke ordening, wonen, voorzieningen, seks en drugs.

Klachtenlijn onderzoekt en bemiddelt

De Klachtenlijn onderzoekt grondig en onafhankelijk de klachten. De Klachtenlijn bemiddelt en geeft helder advies om de klacht om te buigen naar een oplossing in het belang van de minderjarige.

Onderzoek start als andere middelen uitgeput zijn of geen oplossing brachten. Toetsen doen we in de eerste plaats aan het kinderrechtenverdrag en het wettelijk kader. Daarnaast zijn de algemeen aanvaarde ombudsnormen een belangrijk toetsingskader. Die normen hebben vooral te maken met behoorlijkheid en zorgvuldigheid van de dienstverlening van overheden, diensten en voorzieningen.

Beleid adviseren

Signaleren aan het beleid

Sommige meldingen bij de Klachtenlijn signaleren dat er meer aan de hand is. Dat ook het beleid in actie moet treden.

Wijst een individuele klacht op onduidelijke, inconsequente, discriminerende of ontbrekende regelgeving? Of op regels of praktijken die in strijd zijn met het kinderrechtenverdrag? Dan signaleren we dat bij de bevoegde overheid. Dat lost het probleem van de minderjarige niet meteen op. Maar het kan voorkomen dat de problemen zich blijven voordoen.

Adviseren aan het beleid

Het Kinderrechtencommissariaat vertaalt de structurele problemen in dossiers, adviezen, standpunten en knelpuntnota's voor het Vlaams Parlement. Het onderzoekt diepgaand sommige kinderrechten thema's en de onderliggende problemen om het Vlaams Parlement te informeren en te adviseren. Het wijst ook op de mogelijke vertaling ervan in Vlaamse regelgeving. Het toetst beleidsinitiatieven zoals ontwerpen en voorstellen van decreet aan het kinderrechtenverdrag.

Op eigen initiatief of op vraag van het Vlaams Parlement formuleert het Kinderrechtencommissariaat adviezen.

Commissie van Toezicht

Bij het Kinderrechtencommissariaat werd een Commissie van Toezicht opgericht. Dat keurde het Vlaams Parlement op de plenaire vergadering van 3 februari 2017 goed. De Commissie is een toezichtsorgaan voor alle gesloten en besloten Vlaamse instellingen waar jongeren verblijven. Het gaat om tien instellingen of afdelingen verspreid in Vlaanderen.

De commissie bestaat uit maandcommissarissen die elke maand 'hun' instelling bezoeken. De maandcommissarissen zijn vrijwillige burgers die het reilen en zeilen in de instelling opvolgen. Zo waken ze mee over de rechten van deze jongeren. De maandcommissaris doet mee met activiteiten en heeft gesprekken met jongeren, opvoeders en directies. De maandcommissaris luistert naar de bekommernissen van jongeren en kan ook een verbindingspersoon zijn bij conflicten.

Meer informatie op: <https://www.kinderrechtencommissariaat.be/commissie-van-toezicht>

<p>Kinderrechtencommissariaat</p> 	<p>Klachtenlijn van het Kinderrechtencommissariaat</p>
<p>Tel: 02-552.98.00. kinderrechten@vlaamsparlement.be www.kinderrechtencommissariaat.be</p>	<p>Gratis tel: 0800 20 808 klachtenlijn@kinderrechten.be www.kinderrechten.be</p>
<p>Fax: 02-552.98.01. Leuvenseweg 86 1000 Brussel</p>	